

Súd: Okresný súd Svidník
Spisová značka: 4C/42/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8618201862
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Tomáš Saraka
ECLI: ECLI:SK:OSSK:2022:8618201862.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Svidník sudcom Mgr. Tomášom Sarakom v spore žalobcu R. C., nar.XX.XX.XXXX, trvale bytom XXX XX N. E. XX proti žalovanému N. s.r.o., so sídlom M. XX, XXX XX O., P.:XX XXX XXX o neúčinnosť právneho úkonu takto

rozhodol:

I. Súd žalobu zamietá.

II. Náhradu trov konania stranám sporu nepriznáva.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou podanou na tunajšom súde dňa XX.XX.XXXX proti pôvodne žalovanému-obchodnej spoločnosti N. s.r.o., so sídlom M. XX, XXX XX O., P.:XX XXX XXX domáhal, aby súd určil, že kúpna zmluva uzavretá medzi B. Z., nar.XX.XX.XXXX, bytom F. XX, XXX XX K. a N., s.r.o., so sídlom M. XX, XXX XX O., P.:XX XXX XXX zo dňa 07.06.2018, ktorou došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam: a) pozemok- zastavané plochy a nádvoria, parcela L. č.XXXX/X o výmere XXX mX vedené Okresným úradom Svidník pre okres Svidník, obec Giraltovec, katastrálne územie Giraltovec na LV č.XXX, a to vo vlastníctve dlžníka v podiele X/X, v podiele X/XX a v podiele X/XX a b) pozemok- Zastavané plochy a nádvoria, parcela L. č.XXXX/X o výmere XXX m2, vedený Okresným úradom Svidník pre okres Svidník, obec Giraltovec, katastrálne územie Giraltovec na LV č.XXXX, a to vo vlastníctve dlžníka v podiele X/X je voči žalobcovi neúčinná a náhrady trov konania.

2. Žalobu odôvodňoval tým, že Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 17.10.2016 č.k.2C/120/2014-113 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.02.2018 sp.zn.21Co/64/2017 bol B. Z., nar.XX.XX.XXXX ako žalovaný súdom zaviazaný povinnosťou uhradiť žalobcovi úrok z omeškania v celkovej výške X.XXX,XX eur a XX.XXX,XX eur a zároveň uhradiť mu náhradu trov konania v rozsahu 100 %. V žalobe tvrdil, že nakoľko zo strany dlžníka nedošlo k dobrovoľnému plneniu v zmysle rozhodnutia, žalobca bol nútený podať návrh

-2-

4C/42/2018

na začatie exekučného konania, pričom zistil, že hoci mu dlžník jeho pohľadávku neuhradil, dňa 07.06.2018 mal uzatvoriť kúpnu zmluvu so žalovaným, ktorej predmetom bol prevod vlastníckeho práva na nehnuteľnostiach v k.ú. Giraltovec uvedených v petite žaloby. K prevodu predmetných nehnuteľností podľa tvrdenia žalobcu v žalobe došlo po začatí exekučného konania a po doručení upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 05.06.2018, kde bolo dlžníkovi okrem iného zakázané nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii podľa § 61d Exekučného poriadku. Žalobca v žalobe poukázal na personálnu prepojenosť medzi žalovaným a dlžníkom, keďže žalovaný mal dlžníkovi dlhoročne zabezpečovať vedenie účtovníctva s tým, že vzhľadom na uvedené má dôvodné podozrenie, že zo strany dlžníka došlo k účelovému prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam s cieľom predĺženia

ich zaťaženia exekučným záložným právom, resp. predídania ich predaja v rámci exekučného konania a tým uspokojenia pohľadávky žalobcu. Uviedol, že ihneď ako sa o uvedenej skutočnosti dozvedel, kontaktoval súdneho exekútora, dlžníka a tiež žalovaného, pričom poverená súdna exekútorka uviedla, že povinný/dlžník si prevzal upovedomenie o začatí exekúcie dňa 08.06.2018 (v rámci ktorého bol opätovne upozornený, resp. ktorým mu bolo zakázané nakladať s majetkom podliehajúcim exekúcii), pričom na jej žiadosť jej Okresný úrad Svidník- katastrálny odbor zaslal oznámenie, že tento dňa 08.06.2018 prijal návrh na vklad kúpnej zmluvy N XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX evidovanej pod V XXX/XXXX ako urýchlený vklad, pričom kúpna zmluva bola do katastra zapísaná dňa 12.06.2018. Vyššie uvedené skutočnosti podľa žalobcu nasvedčujú, že prevod predmetných nehnuteľností po doručení upovedomenia o spôsobe vykonania exekúcie predajom nehnuteľnosti bol zrejme účelový s cieľom vyhnúť sa uspokojeniu pohľadávky žalobcu predajom týchto nehnuteľností v rámci exekučnej dražby nehovoriac o tom, že je predpoklad, že aj kúpna cena za predmetné nehnuteľnosti bola dohodnutá iba účelovo a táto nemusela byť reálne uhradená, resp. v tejto súvislosti mohli byť vyfabulované rôzne faktúry a ich úhrady vzájomným započítaním, čím mohlo dôjsť aj k porušeniu daňových, účtovných a iných právnych predpisov. Žalobca v žalobe uviedol, že na jeho výzvu dlžník doposiaľ žiadnym spôsobom nereagoval, žalovaný na ňu síce reagoval, avšak napriek viacerým e- mailovým prísľubom nezaslal žalobcovi žiadne relevantné stanovisko, možno preto predpokladať, že konanie žalovaného je účelové s cieľom neúmerneho predĺženia času. Tvrdil, že vo veci podal aj trestné oznámenie a poukazuje na § 42a ods.1 a § 42a ods.5 Občianskeho zákonníka žiadal vyhovieť svojej žalobe. V žalobe ako dôkazy označil spis OS Svidník sp.zn.2C/120/2014, žiadosť o zriadenie EZP+ upovedomenie o začatí exekúcie zo dňa 05.06.2018, výpis z LV č.XXXX, F. zo dňa XX.XX.XXXX adresovaný dlžníkovi, žalovanému a súdному exekútorovi, oznámenie v exekučnej veci XXEx XXX/XXXX z XX.X.XXXX, odpoveď žalovaného na výzvu zo dňa XX.XX.XXXX, stanovisko k odpovedi zo dňa 27.08.2018, e-mail zo dňa 10.09.2018, zo dňa 26.09.2018 a 04.10.2018 + odpoveď zo dňa 08.10.2018 a trestné oznámenie zo dňa 05.11.2018.

3. Žalovaný v písomnom vyjadrení k žalobe žalobu žiadal zamietnuť. Tvrdil, že je spoločnosťou zaoberajúcou sa predovšetkým odevnou výrobou, pričom už niekoľko rokov hľadal vhodné výrobné priestory a nakoľko mu B. Z. od roku XXXX dlžil peniaze z časti neuhradených pôžičiek, tento mu v apríli 2018 navrhol predaj svojej výrobné haly, ktorú prevádzkoval ako konzerváreň. Súčasne žalovaného informoval, že na nehnuteľnosti viazne farcha Všeobecnej úverovej banky z hypotekárneho úveru z roku 2014 vo výške cca XX tisíc eur. Žalovaný tvrdil, že požiadal znalca P. G. Z. o vyhotovenie znaleckého posudku k predmetnej nehnuteľnosti, ktorý mu bol doručený 07.06.2018, v ten istý deň ich prijala notárka A.. R. a spísala kúpno- predajnú zmluvu ako notársku zápisnicu, pričom súčasne ju poverili podaním elektronického návrhu na vklad do katastra nehnuteľností. Na ďalší deň si pán B. Z. prevzal upovedomenie o začatí exekučného konania sp.zn.XXEx XXX/XXXX, preto tvrdenie žalobcu, že k prevodu nehnuteľností došlo po začatí exekučného konania a po doručení upovedomenia

-3-

4C/42/2018

o začatí exekúcie zo dňa 05.06.2018 je zavádzajúce, nakoľko k prevodu došlo dňa 07.06.2018 a sám žalobca uviedol, že podľa oznámenia súdnej exekútorky povinný upovedomenie o začatí exekúcie prevzal si až dňa 08.06.2018. Žalovaný poukázal na to, že Exekučný poriadok nepozná „opätovné upozornenie“ ktoré tvrdil žalobca v žalobe, pričom zákaz nakladania s majetkom povinnému platil až odo dňa 08.06.2018, teda k predaju nehnuteľností došlo jednoznačne pred doručením predmetného upovedomenia. Aj tvrdenie o personálnej prepojenosti medzi žalovaným a dlžníkom je podľa žalovaného ničím nepodloženou fikciou, keďže žiadna personálna prepojenosť žalovaného s dlžníkom nikdy nebola. Žalovaný poprel tvrdenie žalobcu o účelovom predaji nehnuteľností, dôvodom kúpy podľa neho bola reálna potreba výrobných priestorov a zároveň uspokojenie vlastných pohľadávok voči predávajúcemu, pričom na nehnuteľnostiach bola farcha vo výške cca 90 tisíc eur ktorú žalovaný v rámci doplatku kúpnej ceny uhradil z investičného úveru Slovenskej záručnej a rozvojovej banky, a.s. Poukázal na to, že v apríli 2018, kedy mu dlžník ponúkal na odpredaj svoje nehnuteľnosti bol tento už takmer rok v omeškaní so splácaním úveru VÚB banke a dôvodom jeho ponuky nebolo vyhnúť sa exekučnému záložnému právu žalobcu ale predísť po dohode s bankou nimi iniciovanej dobrovoľnej dražbe ku ktorej ak by došlo, tak by žalobca pravdepodobne nebol vôbec uspokojený. Podľa žalovaného hypotekárny úver od VÚB banky v roku 2014 dlžník Andrej Maťaš použil práve na vyplatenie istiny pôžičky žalobcovi vo výške 72.916,-eur, pričom v prípade, ak by sa dlžník B. Z. chcel vyhnúť uspokojeniu pohľadávky voči žalobcovi, bol by tak urobil ihneď, ešte pred úhradou samotnej istiny pôžičky vo výške XX.XXX,-eur. Žalovaný poprel tvrdenia o účelovo dohodnutej kúpnej cene za nehnuteľnosti s tým, že táto bola stanovená na základe znaleckého posudku č.117/2018 vo výške XXX.XXX,-eur a dokonca nad výšku znaleckého posudku,

lebo aj keď žalovaný mal započítateľnú pohľadávku voči dlžníkovi vo výške XXX.XXX,-eur + úroky, dohodol v kúpnej cene zápočet len vo výške XXX.XXX,-eur, pričom zvyšok kúpnej ceny bol uhradený prevodom na úverový a bežný účet predávajúceho. Žalovaný poukázal na to, že na túto investíciu bol nútený obstaráť si investičný úver od SZRB a.s. vo výške XXX.XXX,-eur, ktorý je už toho času zapísaný ako ťarcha na liste vlastníctva, na ktorom po úhrade všetkých záväzkov z hypotekárneho úveru dlžníka bola vymazaná ťarcha VÚB a.s. Podľa žalovaného z jeho strany išlo o transparentný obchodný vzťah a žaloba žalobcu je nedôvodná. Ako dôkazy na preukázanie svojich tvrdení žalovaný označil LV č.XXXX pre k.ú. O., Kúpnu zmluvu- notársku zápisnicu N XXX/XXXX zo X.X.XXXX, Zámennú zmluvu - notársku zápisnicu N XXX/XXXX z X.X.XXXX, Znalecký posudok č.XXX/XXXX zo dňa X.X.XXXX-výpis 1, 35 a 36 strany, Znalecký posudok č.188/2018 z 26.8.2018, výpis 1, 33 a 34 strany, Oznamenie VÚB banky z 27.11.2018, Zmluvu o uznaní záväzku zo dňa 11.1.2016, Zápisnicu o výsluchu osoby z 4.12.2018, Časť projektovej dokumentácie na prestavbu konzervárenskej haly na krajčírsku dielňu, Zmluvu o úvere pre žalovaného od SZRB a.s., Návrh na výmaz záložného práva k nehnuteľnostiam č. V XXX/XXXX a Zmluvu o zriadení záložného práva k nehnuteľnosti č.XXXXXX-XXXX K., a.s.

4. Žalobca v replike na žalobe trval. Podľa žalobcu skutočnosť, že sporná zmluva je zo dňa 07.06.2018 a upovedomenie o začatí exekúcie si dlžník prevzal až dňa 08.06.2018 nič nemení na tom, že dlžník B. Z. mal dostatok času na prípravu prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam na tretiu osobu, keďže najneskôr od apríla 2018, od ich právoplatnosti a vykonateľnosti mal vedomosť o právoplatnosti rozsudku Okresného súdu Svidník sp.zn.2C/120/2014 v spojení s potvrdzujúcim rozhodnutím odvolacieho súdu. Žalobca tvrdil, že návrh na začatie exekučného konania podával v apríli 2018, dňa 27.4.2018, o čom mal dlžník vedomosť, keďže ho o tom ústne upovedomil, udelenie poverenia súdnej exekútorke sa však značne predĺžilo, keďže exekučný súd ho vyzval na opravu návrhu vzhľadom na problém s podpisom sudkyne na exekučnom titule. Podľa žalobcu teda dlžník predaj dotknutých

-4-

4C/42/2018

nehnuteľností inicioval až potom, ako sa priamo od žalobcu dozvedel o podaní návrhu na začatie exekučného konania. Žalobca poukazoval na to, že pokiaľ ide o kúpnu cenu za nehnuteľnosti, táto mala byť dohodnutá na sumu 315.000,-eur, ktorá bola uhradená započítaním vzájomných pohľadávok a záväzkov, keď žalovaný mal evidovať voči dlžníkovi splatné pohľadávky vo výške 225.000,-eur titulom neuhradených pôžičiek z rokov 2011 až 2015, k reálnemu plneniu teda v tomto prípade nedošlo, pričom pohľadávky žalovaného v čase uzavretia zmluvy už boli premlčané a je tak málo pravdepodobné, žeby tieto dlžník za iných okolností dobrovoľne uhradil, resp. plnil. Je podľa žalobcu síce pravdou, že v rámci tohto konania žalovaný doložil zmluvu o uznaní záväzku zo dňa 11.01.2016, avšak urobil tak až po tom, ako na uvedenú skutočnosť žalobca upozornil v rámci trestného konania, nehovoriac o tom, že podpisy na tejto zmluve nie sú úradne osvedčené a teda dôveryhodnosť uvedeného dokumentu nemožno objektívne posúdiť. Keďže zo strany žalovaného neboli doložené ani predmetné zmluvy o pôžičkách, resp. postúpení pohľadávky od veriteľa Z. M., nie je možné tieto údajné pohľadávky žalovaného voči dlžníkovi relevantným spôsobom posúdiť. Je podľa žalobcu zrejmé, že svojim konaním dlžník, pán Z. poškodil žalobcu ako svojho veriteľa, keďže je nepravdepodobné, žeby uprednostnil uspokojenie premlčanej pohľadávky svojho veriteľa pred splatnou pohľadávkou, ktorá veriteľovi, v tomto prípade žalobcovi vyplývala priamo z právoplatného a vykonateľného súdneho rozhodnutia, nehovoriac o tom, že nároky žalobcu voči dlžníkovi pochádzajú ešte z roku 2010. Ako ďalší dôkaz na preukázanie svojich tvrdení žalobca v replike označil a predložil s ňou výzvu na odstránenie väd návrhu na vykonanie exekúcie zo dňa 11.05.2018.

5. Žalovaný v duplike označil ďalšie dôkazy, ktoré súčasne predložil (zmluvu o pôžičke zo dňa 04.02.2013, zmluvu o pôžičke z 15.1.2015, Zmluvu o postúpení pohľadávky z 30.10.2015, Hlavnú knihu a obraty účtov - zaúčtovanie pôžičky) s tým, že všetky tieto dokumenty predkladal aj v rámci trestného konania na OR PZ Svidník, nakoľko dňa 05.11.2018 podal žalobca trestné oznámenie ohľadom prečinu poškodzovania veriteľa podľa § 239 ods.1 písm. a ods.4 Trestného zákona, pričom trestné stíhanie nebolo začaté. Žalobca preto mal informácie, o ktorých v replike tvrdí, že neboli doložené. Jeho postup považuje žalovaný len za nachádzanie akýchkoľvek pochybností, aby mal čo v súdnom konaní tvrdiť, hoci právny základ svojej žaloby nemá preukázaný. Podľa žalovaného žalobca rozsiahlo popisuje exekučné konanie a to, ako sa dlžník údajne úmyselne chcel zbaviť svojho majetku, ale žiadnym spôsobom sa nevyjadril k preukázaniu základných náležitostí, ktoré zákon vyžaduje pre podanie žaloby o odporovanie právnomu úkonu a pri ktorých žalobca nesie dôkazné bremeno. Žalobca tak mal v prvom rade preukázať, že právnym úkonom- prevodom nehnuteľností z dlžníka na žalovaného bolo ukrátené

uspokojenie jeho pohľadávky a s tým by sa mal v prvom rade vysporiadať aj súd ešte pred vykonávaním dokazovania o platbách kúpnej ceny z kúpnej zmluvy. Žalovaný poukázal na to, že na pozemkoch parc. č. L. XXXX/X a L. č. XXXX/X, k.ú. O. bolo zriadené záložné právo v prospech VÚB, a.s., preto ak by tieto pozemky boli predané, z ich výťažku by sa uspokojil len tento veriteľ, ale nie žalobca a ani súdny exekútor by nebol oprávnený tieto pozemky predávať, nakoľko záložný veriteľ mal prednostné právo a ani celý výťažok z predaja týchto pozemkov by nestačil na pohľadávku VÚB banky, a.s, ktorá bola v tom čase cca XX.XXX,-eur a ktorú celú splatil veriteľovi žalovaný. Žalovaný poukazujúc na rozhodnutia NS ČR sp.zn.21Cdo 2791/99, 21 Cdo 549/2001 a 30Cdo 2435/2006, ako aj Krajského súdu v Nitre sp.zn.15Co/239/2005 tvrdil, že ak mal dlžník žalobcu aj ďalší majetok, mohol sa žalobca uspokojiť aj z iného majetku dlžníka a nie je tak jasné, prečo žalobca označil práve a len dva konkrétne pozemky. Uviedol, že nie je spriaznenou osobou dlžníka, v žiadnom prípade nemohol vedieť, aké splatné záväzky dlžník má, ako si preberá poštu a či sú voči nemu vedené exekučné konania, pri kúpe vychádzal z vtedy platných listov vlastníctva a kúpnu zmluvu uzatváral riadne, vo forme notárskej zápisnice a aj návrh do katastra riešila notárka

-5-

4C/42/2018

a nie zmluvné strany. Podľa žalovaného je treba sa vysporiadať aj s tým, že dané pozemky sú v súčasnej dobe zaťažené záložným právom v prospech SZRB, a.s., preto ak by aj súd žalobe vyhovel, rozhodnutie by bolo nevykonateľné, nakoľko exekútor nemôže predávať nehnuteľnosti bez súhlasu záložného veriteľa. V súvislosti s prípustnosťou odporovania voči právnomu úkonu, ktorý urobil dlžník s iným svojim veriteľom ak aj kúpna cena z predaja bola započítaná poukázal na právny názor Najvyššieho súdu ČR v rozhodnutí 21Cdo 2662/99, ktoré citoval. Žaloba podľa žalovaného je nedôvodná.

6. Na dupliku žalovaného reagoval písomne žalobca, pričom tvrdil, že žalovaný síce tvrdí, že rovnako je veriteľom dlžníka B. Z., no uvedenú skutočnosť preukázal iba doložením zmlúv o pôžičke a zmluvy o postúpení pohľadávky, no nepreukázal, žeby dlžníkovi aj reálne poskytol peňažné plnenie, čím by si splnil povinnosť zo zmlúv o pôžičke a v dôsledku čoho by mu vzniklo postavenie veriteľa dlžníka. Bez doloženia výpisov z bankových účtov nebude podľa žalobcu z jeho strany možné akceptovať postavenie žalovaného ako veriteľa dlžníka. Navrhol preto, aby žalovaný doložil do konania výpisy z bankových účtov, ktoré preukážu poskytnutie peňažných plnení, inak bude potrebné započítanie pohľadávky v súvislosti s uhradením kúpnej ceny z napádanej kúpnej zmluvy považovať za konanie, ktoré jednak porušuje práva žalobcu a taktiež je v rozpore s dobrými mravmi a na toto započítanie by sa potom nemalo prihliadať. Podľa žalobcu prevodom vlastníctva k sporným nehnuteľnostiam z dlžníka na žalovaného došlo k zmenšeniu majetku dlžníka, z ktorého už nie je možné uspokojiť pohľadávku žalobcu, čo podľa žalobcu preukazuje správa súdnej exekútorky vymáhajúcej jeho pohľadávku z 29.11.2018, ktorú predložil ako dôkaz. Žalobca trval na dôvodnosti žaloby.

7. Uznesením zo dňa 19.04.2022 č.k.4C/42/2018-196, ktoré právoplatnosť nadobudlo dňa 25.04.2022 súd z dôvodov podľa § 64 Civilného sporového poriadku rozhodol, že v konaní ako so žalovaným pokračuje s právnym nástupcom pôvodného žalovaného, obchodnou spoločnosťou N. s.r.o., so sídlom M. XX, XXX XX O., P.:XX XXX XXX.

8. Na prejednanie sporu súd nariadil pojednávanie na deň 31.05.2022 na ktoré sa žalobca napriek riadnemu a včasnému predvolaniu, doručenému mu dňa 25.04.2022 nedostavil. Neúčast' na pojednávaní neospravedlnil, o odročenie pojednávania nežiadal. V súlade s ust. § 180 CSP a § 157 ods. 1 CSP, podľa ktorého súd postupuje v konaní tak, aby sa mohlo rozhodnúť rýchlo a hospodárne, spravidla na jedinom pojednávaní s prihliadnutím na povahu konania preto súd rozhodol, že pojednávanie vykoná v neprítomnosti žalobcu, nakoľko nebol daný návrh ani dôvody odročenia pojednávania v zmysle § 183 a § 184 CSP.

9. Žalovaný na pojednávaní prostredníctvom svojej konateľky poukázal na svoje písomné vyjadrenia a stanoviská, trval na nich. Podľa neho aj sám žalobca by si vedel reálne overiť a pozrieť, že objekt ktorý od dlžníka žalovaný kúpil riadne rekonštruoval, rekonštruuje, využíva ho, objekt sa ukázal byť vo veľmi zlom technickom stave, preto do neho žalovaný musel dať veľa vlastných prostriedkov, na nehnuteľnosti boli úvery, musel si na ňu vziať ďalšie úvery, nešlo teda o žiadnu špekuláciu, ako to naznačoval žalobca. Poukázal na to, že dlžník, p. Z. je starobný dôchodca, po sedemdesiatke, nemajú žiadne vzájomné vzťahy. Žalovaný uviedol, že danú kúpu neskôr ľutoval, nakoľko pán Z. im veľa vecí zamlčal a zatajil ohľadom danej nehnuteľnosti a jej technického stavu, napríklad, že časť pozemku na ktorom bola stavba

nie je jeho, čo doteraz žalovaný rieši aj so Slovenskou správou ciest, neboli tam porealizačné zamerania, nehnuteľnosť doteraz nie je skolaudovaná, tiež tam bol neregulárne poťahany plyn, o čom žalovaný nevedel,

nevedel o trase plynu, nechtiac prerušil potrubie z čoho bolo až trestné obvinenie a chodenie po
-6- 4C/42/2018

súdoch. Žalovaný poukázal na to, že žalobca ani nehovorí o nehnuteľnosti ako takej, uvádza len dva konkrétne pozemky, preto žalovaný nevie, čo tým žalobca sleduje, keďže on postupoval riadne, voči pánovi Z. má stále nedobytnú pohľadávku XX.XXX,-eur, preto to žalovanému príde zo strany žalobcu nefér, lebo ten celú svoju pôžičku dostal späť, žalovaný žiadnu extra výhodu nezískal, riešil len svoju pohľadávku regulárnou cestou, postupoval riadne, bol tam notár, znalec, riadne jednanie o cene, nerobil sa žiaden pokútny obchod, žaloba je preto nedôvodná. Podľa žalovaného aj súdna exekútorka pristúpila k tomu formálne a povrchno, keď riešila len nehnuteľnosť, hoci pán Z. mal tam aj iné veci, aj tovar, tieto veci mohli byť speňažené, ale nikto neprišiel aby urobil ich súpis, od začiatku riešili len nehnuteľnosť, ktorú považovali za lukratívnu a bonitnú, čo ale z hľadiska jej stavu nezodpovedalo realite.

10. Súd sa oboznámil s obsahom žaloby a všetkých písomných vyjadrení strán, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom všetkých stranami predložených listinných dôkazov, ako aj s obsahom spisu Okresného súdu Svidník sp.zn.2C/120/2014, obsahom katastrom predloženej kúpnej zmluvy č. N XXX/XXXX zo dňa 07.06.2018 a rozhodnutia o povolení jej vkladu č. V XXX/XXXX zo dňa XX.XX.XXXX, tiež oboznámením sa s obsahom vyjadrenia OR PZ vo Svidníku zo dňa 12.02.2019, ako aj s obsahom ďalších v spise sa nachádzajúcich listín. Na základe vykonaného dokazovania súd zistil tento skutkový stav:

11. Nebolo v konaní sporné, že žalobca na Okresnom súde Svidník pod sp.zn.2C/120/2014 viedol proti B. Z., nar.XX.XX.XXXX ako žalovanému súdne konanie o zaplatenie sumy XX.XXX,XX eur s príslušenstvom, pričom uplatnený nárok odôvodňoval tak, že na základe ústne uzavretých zmlúv o pôžičke požičal B. Z. peňažné prostriedky vo výške XX.XXX,-eur, ktoré mu tento nevrátil, až v priebehu konania 2C/120/2014 dňa 19.1.2015 došlo k úhrade istiny XX.XXX,XX eur. Rozsudkom Okresného súdu Svidník zo dňa 17.10.2016 č.k.2C/120/2014-113 v spojení s potvrdzujúcim rozsudkom Krajského súdu v Prešove zo dňa 20.02.2018 č.k.21Co/64/2017-158 bolo konanie čo do zaplatenia sumy XX.XXX,XX eur z dôvodu úhrady danej sumy B. Z. a následného späťvzatia žaloby žalobcom v tejto časti zastavené, o zvyšku nároku bolo rozhodnuté tak, že B. Z., nar.XX.XX.XXXX bol zaviazaný k povinnosti zaplatiť žalobcovi 10 % úrok z omeškania ročne zo sumy XX.XXX,-eur od 21.05.2020 do 31.12.2020 a 14 % úrok z omeškania ročne od 01.01.2011 do 31.12.2011 v celkovej výške X.XXX,XX eur a 15 % úrok z omeškania ročne zo sumy XX.XXX,-eur od 1.1.2012 do 19.1.2015 v sume 33.381,54 eur v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku a súčasne žalovaný bol zaviazaný k povinnosti náhrady trov konania žalobcovi v rozsahu 100 %. Zo spisu Okresného súdu Svidník sp.zn.2C/120/2014 bolo zistené, že rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 29.3.2018.

12. Nebolo medzi stranami sporné ani to, čo preukázané bolo aj Notárskou zápisnicou N XXX/XXXX Nz XXXXX/XXXX (č.l.55-56 spisu), a síce, že B. Z. ako predávajúci a obchodná spoločnosť N. s.r.o., so sídlom M. XX, XXX XX O., P:XX XXX XXX ako kupujúci dňa 07.06.2018 uzavreli prostredníctvom tejto notárskej zápisnice kúpnu zmluvu, ktorej predmetom bol predaj nehnuteľností, a to a) konzervárne č.s.XXX v O., k.ú. O. postavenej na parcele L. č.XXXX/X a na parcele L. XXXX/X, k.ú. O. spolu s pozemkami- parcely registra „C“ KN č.XXXX/XX, trvalé trávne porasty o výmere XXXX m² a KN č.XXXX/XX, trvalé trávne porasty o výmere XXX m², vlastníctvo zapísané na LV č.XXXX pre k.ú. O., b) prístavby halového prestrešenia č.s.XXX v O., k.ú. O. postavenej na parcele L. č.XXXX/X, k.ú. O., vlastníctvom zapísané na LV č.XXXX pre k.ú. O., c) pozemku- parcely registra „C“ KN č.XXXX/X, zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² zapísaného na LV č.XXX pre k.ú. O. a d) pozemku- parcely registra „C“ KN č.XXXX/X,

-7-

4C/42/2018

zastavané plochy a nádvoria o výmere XXX m² zapísaného na LV č.XXX pre k.ú. O. spolu so všetkými súčasťami a príslušenstvom. Stalo sa tak za dohodnutú kúpnu cenu XXX.XXX,-eur s tým, že časť kúpnej ceny v celkovej výške XXX.XXX,-eur bola zaplatená započítaním pohľadávok kupujúceho voči predávajúcemu na vrátenie pôžičky vo výške XXX.XXX,-eur poskytnutej kupujúcim predávajúcemu na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 4.2.2013, ďalej na vrátenie pôžičky vo výške XX.XXX,-eur

poskytnutej kupujúcim predávajúcemu na základe zmluvy o pôžičke zo dňa 15.1.2015 a obchodnej pohľadávky evidovanej v účtovníctve predávajúceho pod č.X VS:XXXXXXXXX zo dňa 30.10.2015 na sumu XX.XXX,-eur s tým, že podpísaním tejto zmluvy zanikajú vyššie uvedené pohľadávky kupujúceho a pohľadávka predávajúceho na zaplatenie kúpnej ceny sa znižuje o sumu XXX.XXX,-eur, t.j. na sumu XX.XXX,-eur. Ďalej bolo v predmetnej kúpnej zmluve dohodnuté, že sumu XX.XXX,-eur zaplatí kupujúci predávajúcemu prostredníctvom úveru na tam uvedený účet predávajúceho, prípadne na iný účet určený Všeobecnou úverovou bankou, a.s. na splatenie termínovaného úveru poskytnutého predávajúcemu na základe úverovej zmluvy reg.č.XXXX/XXXX/XX, a to v lehote do 60 dní odo dňa podpísania tejto zmluvy. V bode VI. Kúpnej zmluvy v notárskej zápisnici bolo obsiahnuté vyhlásenie predávajúceho, že na predávaných nehnuteľnostiach zapísaných na LV č.XXXX, LV č.XXX a LV č.XXX pre k.ú. O. viazne ľarcha- T. V XXX/XX o zriadení záložného práva na stavbu č.XXX Konzerváreň na parcele L. XXXX/X a L. XXXX/X a na parcely L. XXXX/XX, N. XXXX/XX a L. XXXX/X a L. XXXX/X v prospech Všeobecnej úverovej banky, a.s. Na základe návrhu na urýchlený vklad vlastníckeho práva do katastra zo dňa 08.06.2018 (čl.53 spisu) podaného elektronicky prostredníctvom notárky A.. R. (vid' osvedčovací doložku na č.l.54 spisu) bol Vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľností povolený rozhodnutím číslo vkladu V XXX/XXXX z XX.X.XXXX (čl.52 spisu).

13. Žalobca touto žalobou domáhal sa určenia, že predmetná kúpna zmluva, ktorou došlo k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam: a) pozemok- zastavané plochy a nádvoria, parcela L. č.XXXX/ X o výmere 338 m2 vedené Okresným úradom Svidník pre okres Svidník, obec Giraltove, katastrálne územie Giraltove na LV č.XXX, a to vo vlastníctve dlžníka v podiele X/X, v podiele X/XX a v podiele X/XX a b) pozemok- Zastavané plochy a nádvoria, parcela CKN č.1302/3 o výmere 126 m2, vedený Okresným úradom Svidník pre okres Svidník, obec Giraltove, katastrálne územie Giraltove na LV č.XXXX, a to vo vlastníctve dlžníka v podiele X/X je voči žalobcovi neúčinná, čo odôvodnil tým, že išlo k účelový prevod s cieľom vyhnúť sa uspokojeniu pohľadávky žalobcu predajom týchto nehnuteľností v rámci exekučnej dražby, preto ho v zmysle § 42a ods.1 a § 42a ods.5 Občianskeho zákonníka napáda touto odporovacou žalobou.

14. Podľa § 42a ods.1 Občianskeho zákonníka veriteľ sa môže domáhať, aby súd určil, že dlžníkové právne úkony podľa odsekov 2 až 5, ak ukracujú uspokojenie jeho vymáhateľnej pohľadávky, sú voči nemu právne neúčinné. Toto právo má veriteľ aj vtedy, ak je nárok proti dlžníkovi z jeho odporovateľného právneho úkonu už vymáhateľný alebo ak už bol uspokojený.

15. Podľa § 42a ods.2 Občianskeho zákonníka odporovať možno právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch v úmysle ukrátiť svojho veriteľa, ak tento úmysel musel byť druhej strane známy, a právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a osobami jemu blízkymi (§ 116 a 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>) alebo ktoré dlžník urobil v uvedenom čase v prospech týchto osôb s výnimkou prípadu, keď druhá strana vtedy dlžníkov úmysel ukrátiť veriteľa aj pri náležitej starostlivosti nemohla poznať.

16. Podľa § 42a ods.3 Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorým bol veriteľ dlžníka ukrátený a ku ktorému došlo v posledných troch rokoch medzi dlžníkom a

-8-

4C/42/2018

a) osobou jemu blízkou (§ 116 a 117 <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>>),

b) právnickou osobou, v ktorej má dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) majetkovú účasť aspoň 10 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon,

c) právnickou osobou, v ktorej je dlžník alebo osoba uvedená v písmene a) štatutárnym orgánom alebo členom štatutárneho orgánu, prokuristom alebo likvidátorom,

d) právnickou osobou, v ktorej má osoba uvedená v písmene c) majetkovú účasť aspoň 34 % v čase, keď sa uskutočňuje tento právny úkon, alebo ktorý dlžník urobil v uvedenom čase v prospech osôb uvedených v písmenách a), b), c) alebo d); to však neplatí, ak druhá strana preukáže, že nemohla ani pri náležitej starostlivosti poznať úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa.

17. Podľa § 42a ods.5 Občianskeho zákonníka odporovať možno tiež právnomu úkonu, ktorý dlžník urobil v posledných troch rokoch, na ktorého základe prevzal záväzok bez primeraného protiplnenia,

a to najmenej vo výške určenej znaleckým posudkom2b) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> alebo odborným odhadom, a ktorý

a) spôsobil, že dlžník sa stal vo vzťahu k ďalším veriteľom platobne neschopným,2c) <<https://www.slov-lex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/1964/40/20191201>> alebo

b) bol uskutočnený s úmyslom neodôvodnene odložiť alebo zmariť platbu veriteľovi, alebo

c) bol uskutočnený s úmyslom prevziať dlh, ktorý dlžník nebude schopný splniť v čase jeho splatnosti.

18. Podľa § 42b ods.1 až 4 Občianskeho zákonníka právo odporovať právnym úkonom môže uplatniť veriteľ žalobou.

Právo odporovať právnemu úkonu sa uplatňuje proti tomu, kto mal z odporovateľného právneho úkonu dlžníka prospech.

Právo odporovať právnemu úkonu možno uplatniť nielen proti osobám, ktoré s dlžníkom dojednali odporovateľný právny úkon, ale aj proti ich dedičom alebo právnym nástupcom; proti tretím osobám len vtedy, ak im boli známe okolnosti odôvodňujúce odporovateľnosť právnemu úkonu proti ich predchodcovi.

Právny úkon, ktorému veriteľ s úspechom odporoval, je právne neúčinný a veriteľ môže požadovať uspokojenie svojej pohľadávky z toho, čo odporovateľným právnym úkonom ušlo z dlžníkovho majetku; ak to nie je možné, má právo na náhradu voči tomu, kto mal z tohto úkonu prospech.

19. Medzi základné podmienky odporovateľnosti patria existencia právneho úkonu, ktorým sa ukracuje pohľadávka veriteľa, platnosť odporovateľného právneho úkonu, vymáhateľnosť pohľadávky veriteľa, ukrátenie veriteľa (objektívna stránka odporovateľnosti) a úmysel ukrátiť veriteľa (subjektívna stránka odporovateľnosti). Bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno o tom, že pohľadávka veriteľa je vymáhateľná a že dlžníkove právne úkony ukracujú jej uspokojenie znáša veriteľ.

20. Z hore citovaných zákonných ustanovení upravujúcich odporovateľné právne úkony je zrejmé, že zákon stanovuje podmienky pre všetky dôvody, za ktorých je možné právnemu úkonu odporovať. Sú nimi a) pohľadávka veriteľa je vymáhateľná (čo tu je splnené), b) právny úkon dlžníka bol uskutočnený v posledných troch rokoch (čo tu je splnené), c) právny úkon bol uskutočnený v úmysle ukrátiť veriteľa (čo z dôvodov ďalej uvedených žalobca podľa názoru súdu nepreukázal) a d) právnym úkonom došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky (čo rovnako z dôvodov ďalej uvedených žalobca podľa názoru súdu nepreukázal). Súčasne platí, že odporovať možno len právnemu úkonu, ktorý je platný, samotná žaloba o odporovateľnosti právneho úkonu je teda žalobou, ktorej uplatnenie predpokladá existenciu platného právneho (odporovaného) úkonu. V procesnej rovine sa to prejaví teda tak, že ak by v spore, v ktorom bola uplatnená

-9-

4C/42/2018

odporovateľnosť právneho úkonu súd dospel k záveru, že právny úkon je neplatný, žalobu o vyslovenie neúčinnosti právneho úkonu by z toho dôvodu musel zamietnuť.

21. Ak žalobca v spore opakovane tvrdil „prepojenosť“ medzi dlžníkom B. Z. a pôvodne žalovaným, ktorú vyvodzoval z toho, že žalovaný „mal dlžníkovi A. Z. dlhoročne zabezpečovať vedenie účtovníctva“, tak k tomu súd uvádza, že odhliadnuc od absolútneho nepreukázania tejto skutočnosti žalobcom taký vzťah nespĺňa kritériá „prepojenosti“ podľa § 42a ods.3 a 4 Občianskeho zákonníka. Preukázanie úmyslu žalobcom, ako jedna z najpodstatnejších otázok odporovateľnosti právneho úkonu nie je podmienkou odporovateľnosti len vtedy, ak „druhou stranou“ sú osoby blízke dlžníkovi. V takých prípadoch sa úmysel dlžníka ukrátiť svojho veriteľa predpokladá. Tu však o taký prípad nejde. Preto žalobcu zaťažovalo dôkazné bremeno preukázania ukracujúceho úmyslu, ktoré žalobca neuniesol. Žalobca žiaden zo vzťahov v zmysle § 42a ods.3 a 4 OZ medzi dlžníkom a pôvodne žalovaným nepreukázal (ani netvrdil), teda neplatí tu prezumpcia ukracujúceho úmyslu dlžníka. Pokiaľ veriteľ odporuje právnemu úkonu dlžníka, ktorým bol v posledných troch rokoch prevedený jeho exekvovateľný majetok na tretiu osobu nespĺňajúcu kritériá podľa § 42a ods.3 a 4, je povinný v konaní tvrdiť a preukázať ukracujúci úmysel dlžníka a kumulatívne aj to, že daný úmysel musel byť tretej osobe známy. Ukracujúci úmysel dlžníka sa pritom nemusí bezprostredne vzťahovať na žalobcu a mohol pôvodne smerovať aj k ukráteniu iného dlžníkovho veriteľa, stačí aj všeobecne daný úmysel ukrátiť ktoréhokoľvek veriteľa, pokiaľ jeho účinky negatívne dopadajú aj na samotného žalujúceho veriteľa. V tu súdenom spore preto ukracujúci úmysel veriteľa bol povinný preukázať žalobca, pričom po vykonanom dokazovaní a zhodnotení celkových súvislostí a okolností prejednávaneho prípadu je podľa názoru súdu absolútne zrejmé, že ho neuniesol.

22. Žalobca, nesúci bremeno tvrdenia a dôkazné bremeno nepreukázal zákonné podmienky odporovateľnosti právneho úkonu. Napriek riadnemu a včasnému predvolaniu sa nedostavil ani na nariadené pojednávanie, pričom v klasickom kontradiktórnom sporovom konaní (čo bol tento prípad) je to práve žalobca kto nesie zodpovednosť za svoj výsledok sporu. Preto súdu neostávalo iné, než jeho žalobu v celom rozsahu zamietnuť.

23. Každý žalobca, ktorý sa dovoľáva ochrany podľa §42a Občianskeho zákonníka musí (okrem iného) tvrdiť skutkové okolnosti, z ktorých bude možné vyvodiť úmysel dlžníka (vedomosť o ňom u druhej strany), okrem toho má povinnosť označiť a predložiť dôkazy o týchto okolnostiach (dôkazné bremeno). Uvedené tu žalobca nespĺnil. Aj podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn.2Cdo/109/2007 sama skutočnosť, že žalobca má voči dlžníkovi vymáhateľnú pohľadávku, ktorá je predmetom exekúcie, sama osebe ešte nedokazuje úmysel dlžníka odporovaným právnym úkonom ukrátiť žalobcu ako veriteľa. Tvrdenia žalobcu, že k prevodu nehnuteľností došlo po doručení upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 05.06.2018 boli vyvrátené ním samým, keď sám žalobca uviedol, že z oznámenia súdnej exekútorky vyplýva, že toto upovedomenie dlžník prevzal až dňa 08.06.2018, pričom kúpna zmluva uzavretá bola dňa 07.06.2018. Sú v tomto smere preto nelogické a neopodstatnené vyjadrenia a návrhy žalobcu na doplnenie dokazovania z jeho repliky v tom smere, aby sa zistilo, či nešlo o opakované doručovanie upovedomenia, alebo či zásielka nebola prebratá až v odbernej 18 dňovej lehote, keďže pri dátume vyhotovenia upovedomenia 05.06.2018 a jeho prevzatí dlžníkom už dňa 08.06.2018 logicky o žiaden zo žalobcom uvádzaných prípadov obštrukcie pri preberaní poštou doručovaného upovedomenia ísť nemohlo. Dokazovanie v tomto smere preto súd nevykonal, tento dôkazný návrh zamietol, keďže by to bolo zbytočné, neehospodárne a pre rozhodnutie úplne nepotrebné.

-10-

4C/42/2018

24. Pri odporovateľnosti právneho úkonu rozhodujúcou je skutočnosť, či za splnenia iných zákonných podmienok odporovateľnosti vytvára relatívna neúčinnosť odporovaného úkonu aktuálne priestor na zlepšenie právneho postavenia veriteľa v tom zmysle, že umožňuje úplné alebo čiastočné uspokojenie jeho inak neuspokojenej pohľadávky. V okolnostiach súdnej veci o taký prípad nejde.

25. Podľa ustálených záverov súdnej praxe a tiež právnej teórie (vid' napr. I. Fekete, M. Feketeová.: Občiansky zákonník, Prehľadný komentár, Bratislava, EPOS 2012, komentár k § 42a strana 140) „Odporovateľnými nikdy nemôžu byť tzv. ekvivalentné právne úkony, pri ktorých nedochádza k objektívnemu zmenšeniu majetku dlžníka. Je však potrebné, aby išlo o reálne ekvivalentné právne úkony. V konaní o odporovacej žalobe musí byť preto záver, že napadnutý právny úkon je ekvivalentným úkonom vždy bezpečne preukázaný, a to zistením, že za plnenie, ktoré ním dlžník stratil, nadobudol iné plnenie skutočne rovnocennej povahy. Z hľadiska splnenia podmienky objektívneho ukrátenia veriteľovej pohľadávky je preto rozhodujúce, aby súd posúdil všeobecnú (obvyklú) cenu, ktorú by bolo možné dosiahnuť pri predaji veci (napr. nehnuteľnosti) a to v dobe uzavretia odporovateľnej kúpnej zmluvy“.

26. O ukracujúci právny úkon v zmysle ustanovenia § 42a OZ nejde vtedy, ak dlžník dostal za prevedené veci, práva alebo iné majetkové hodnoty od nadobúdateľa skutočne (reálne) ich obvyklú cenu alebo mu za ne bola inak poskytnutá primeraná (rovnocenná) náhrada (Rc 30/2009). K ukráteniu majetku veriteľa nedochádza ani v prípade, ak dlžník vlastní taký majetok, ktorý postačuje na to, aby sa z neho veriteľ uspokojil pri exekúcii. Podľa rozhodnutia Najvyššieho súdu SR sp.zn.3Cdo/61/2008 „o odporovateľný právny úkon ide len v prípade, že ním bol majetok dlžníka prevedený na tretiu osobu bez zodpovedajúceho protiplnenia; v opačnom prípade o odporovateľne prevedení majetok nejde.“

27. Žalobe žalobcu nebolo možné vyhovieť už len preto, že v prípade žalobcom odporovaného právneho úkonu išlo o reálne ekvivalentný právny úkon. Tu treba predovšetkým poukázať na to, že kúpnu zmluvou zo dňa 07.06.2008 B. Z. ako predávajúci a obchodná spoločnosť N. s.r.o., so sídlom M. XX, XXX 01 O., P.:XX XXX XXX ako kupujúci dojednali predaj viacerých nehnuteľností, teda nielen tých, v časti prevodu ktorých sa žalobca domáhal určenia neúčinnosti kúpnej zmluvy. Kúpnu zmluvou boli prevedené viaceré nehnuteľnosti, a to a) konzerváreň č.s.XXX v O., k.ú. O. postavená na parcele L. č.XXXX/X a na parcele L. XXXX/X, k.ú. O. spolu s pozemkami- parcely registra „C“ KN č.XXXX/XX, trvalé trávne porasty o výmere XXXX m² a KN č.XXXX/XX, trvalé trávne porasty o výmere XXX m², vlastníctvo zapísané na LV č.XXXX pre k.ú. O., b) prístavba halového prestrešenia č.s.XXX v O., k.ú. O. postavená na parcele L. č.XXXX/X, k.ú. O., vlastníctvom zapísané na LV č.XXXX pre k.ú. O., c) pozemok- parcela registra „C“

KN č.XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX mX zapísané na LV č.XXX pre k.ú. O. a d) pozemok- parcely registra „C“ KN č.XXXX/X, zastavané plochy a nádvoría o výmere XXX mX zapísané na LV č.XXX pre k.ú. O. spolu so všetkými súčasťami a príslušenstvom.

XX. Odporovacou žalobou (§42a a §42b Občianskeho zákonníka) možno napadnúť aj len časť právneho úkonu ukracujúceho uspokojenie vymáhateľnej pohľadávky veriteľa, ak je oddeliteľná od ostatných častí tohto právneho úkonu (R 30/2013).

29. Žalobca svojou žalobou, ktorej žalobným návrhom bol súd viazaný a ktorý nemohol prekročiť (§ 216 ods.1 CSP) za neúčinnú žiadal určiť kúpnu zmluvu len v časti, ktorou došlo

-11-

4C/42/2018

k prevodu vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam: a) pozemok- zastavané plochy a nádvoría, parcela CKN č.1304/4 o výmere 338 m2 vedené Okresným úradom Svidník pre okres K., obec O., katastrálne územie O. na LV č.XXX a b) pozemok- Zastavané plochy a nádvoría, parcela CKN č.XXXX/X o výmere XXX m2, vedený Okresným úradom K. pre okres Svidník, obec Giraltovce, katastrálne územie Giraltovce na LV č.XXXX.

30. Podľa znaleckého posudku č.XXX/XXXX znalca P. G. Z. zo dňa XX.XX.XXXX (čl.166 a 67 spisu), ktorým boli všetky v ňom uvedené nehnuteľnosti ocenené na sumu celkovo XXX.XXX,-eur bola hodnota predmetných dvoch parciel, vo vzťahu ku ktorým žalobca jedine žiadal určiť kúpnu zmluvu voči nemu za neúčinnú len 1.219,68 eur (parcela č.1302/3 o výmere XXX m2) a X.XXX,XX eur (parcela číslo XXXX/X, XXX m2). Spolu teda bola ich hodnota len X.XXX,XX eur. Dohodnutá kúpna cena za predaj všetkých prevádzaných nehnuteľností bola XXX.XXX,-eur. Aj bez zohľadnenia žalobcom opakovane spochybňovaného „započítania“ časti kúpnej ceny vo výške XXX.XXX,-eur ostáva suma reálneho protiplnenia, ktoré žalovaný, resp. jeho právny predchodca preukázateľne dlžníkovi poukázal vo výške XX.XXX,-eur, čo znamená, že vo vzťahu k vymáhateľnej pohľadávke žalobcu (4.655,11 eur + 33.381,54 eur, podľa upovedomenia o začatí exekúcie zo dňa 05.06.2018 celkový vymáhaný nárok oprávneného bol cca 43.000,-eur) išlo bez akýchkoľvek pochybností o ekvivalentný právny úkon. Neobstojí tak ani poukaz žalobcu na § 42a ods.5 OZ, lebo nešlo o záväzok bez primeraného protiplnenia. Uvedené súčasne spochybňuje tvrdenia žalobcu o ukracujúcom úmysle pri danom úkone. Ak žalobca spochybnil započítanie časti kúpnej ceny vo výške XXX.XXX,-eur, tak tu súd poukazuje na to, že aj bez prihliadnutia na toto započítanie pôvodne žalovaný hradil za nehnuteľnosti sumu vysoko prevyšujúcu pohľadávku žalobcu (hradil sumu XX.XXX,-eur), pričom záver o neunesení dôkazného bremena žalobcu o ukracujúcom úmysle je namieste aj preto, lebo len ťažko možno uveriť tomu, žeby sa dlžník vzdal majetku, ktorého hodnota podľa znaleckého posudku bola preukázateľne vysoko nad XXX.XXX,-eur za sumu len XX.XXX,-eur (ak by platili tvrdenia žalobcu o „fiktívnom“ započítaní čo do sumy XXX.XXX,-eur). Je za hranicou rozumného úsudku predpokladať, že by sa dlžník zriekol viac ako XXX-tisícového nehnuteľného majetku za sumu len XX.XXX,-eur, ak by skutočne kupujúcemu (pôvodný žalovaný) nedlžil sumu XXX.XXX,-eur, ktorá bola započítaná na úhradu časti kúpnej ceny. Navyše žalovaný predložil dôkazy o skutočnej existencii svojej pohľadávky voči dlžníkovi v tejto výške (zmluvu o pôžičke zo dňa X.X.XXXX o požičaní sumy XXX.XXX,-eur dlžníkovi B. Z., zmluvu o pôžičke zo dňa XX.X.XXXX o požičaní sumy XX.XXX,-eur dlžníkovi B. Z., zmluvu o postúpení pohľadávky zo dňa XX.XX.XXXX, zmluvu o uznaní záväzku zo dňa XX.X.XXXX ako aj Hlavnú knihu a obraty účtov o zaúčtovaní pôžičiek, viď čl.133 až 138 spisu.) Ak žalobca neustále spochybňoval dôkazy predložené žalovaným ako „málo preukazné“, s tým, že na zmluvách o pôžičke nie sú overené podpisy a podobne, tak tu súd pripomína, že aj pôžička žalobcu pre B. Z. vo výške XX.XXX,-eur, z nesplatenia ktorej celý tento spor vlastne vznikol bola podľa tvrdení žalobcu vo veci 2C/120/2014 poskytnutá na základe ústnych zmlúv o pôžičke. Procesnou povinnosťou a úlohou žalobcu v tomto spore, na ktorú sa žalobca mal zamerať ak chcel byť v spore úspešný bolo uniesť dôkazné bremeno k jednotlivým zákonným predpokladom odporovateľnosti právneho úkonu, čo sa nestalo, keď žalobca len spochybňoval dôkazy predkladané žalovaným a neustále len navrhoval ďalšie dôkazy na spochybnenie dôkazov a tvrdení žalovaného bez toho, aby sa zameral na preukázanie svojich tvrdení. Je úplne nelogický a krajne nepravdepodobný záver, že by sa dlžník, len preto, aby ukrátil žalobcu ako svojho veriteľa a aby mu nemusel uhradiť cca 43.000,-eur (hoci mu predtým uhradil istinu 72.912,29 eur) dobrovoľne, a to len za XX.XXX,-eur (za splatenie úveru VÚB banke v takej výške) vzdal majetku v preukázateľnej hodnote (podľa znaleckého posudku) nad XXX.XXX,-eur, keď podľa oznámenia

súdneho exekútora z 29.11.2018 neboli voči nemu vedené žiadne iné exekučné konania, okrem dvoch exekučných konaní iniciovaných žalobcom.

31. Ani trestným oznámením podaným žalobcom dňa 05.11.2018 pre podozrenie zo spáchania trestného činu poškodzovania veriteľa v súvislosti s predmetným konaním dlžníka B. Z. žalobca tu v spore neunesol dôkazné bremeno, nakoľko z oznámenia OR PZ vo Svidníku zo dňa 15.2.2019 (čl.58 spisu) mal súd zistené, že o tomto trestnom oznámení vyšetrovateľ rozhodol tak, že predmetnú vec dňa 14.12.2018 uznesením podľa § 197 ods.1 písm. d/ trestného zákona odmietol, nakoľko nebol dôvod na začatie trestného stíhania alebo na postup podľa § 197 ods.2 Trestného poriadku, pričom uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 14.1.2019.

32. Jednou zo základných podmienok odporovateľnosti a predpokladom pre možnosť uplatnenia tohto práva je, že došlo skutočne k ukráteniu veriteľa (§42a ods.1 v spojení s § 42b ods.2 OZ). Pod ukrátením veriteľa je treba rozumieť také zmenšenie majetku dlžníka, ktoré neumožní uspokojenie pohľadávky veriteľa celkom alebo aj sčasti. Dôkazné bremeno spočívajúce v povinnosti preukázať, že došlo k ukráteniu zaťažuje žalobcu. Ak teda žalobca domáhal sa určenia neúčinnosti kúpnej zmluvy voči nemu len vo vzťahu k prevedeným pozemkom v reálnej hodnote 4.491,52 eur, potom bol povinný preukázať, že minimálne v tejto výške mal ku dňu rozhodnutia vymáhateľnú pohľadávku. Žalobca v tejto súvislosti ako dôkaz označil správu o priebehu exekučného konania ešte zo dňa 29.11.2018, tú však za taký dôkaz považovať nemožno, keďže z nej vyplýva, že bezúspešné je exekučné konanie XXEx XXX/XXXX, teda iné exekučné konanie proti povinnému ako je exekučné konanie XXEx XXX/XXXX (v ktorom sa vymáha tu prejednávaná pohľadávka žalobcu), pričom naopak z tejto správy vyplýva, že v exekučnom konaní XXEx XXX/XXXX sú vykonávané zrážky zo starobného dôchodku povinného. Ak teda žalobca touto žalobou žiadal určiť za neúčinnú kúpnu zmluvu len čo do pozemkov v hodnote X.XXX,XX eur, pričom z oznámenia exekútora vyplýva, že na pohľadávku žalobcu sú vykonávané zrážky z dôchodku povinného, pričom žalobca neuviedol ani nepreukázal ich výšku, potom nemožno uzavrieť, že preukázal, že daným úkonom- kúpnu zmluvou došlo k ukráteniu jeho pohľadávky, ani to, že táto aktuálne vôbec stále existuje, ak áno, v akej výške, vzhľadom na prebiehajúce zrážky z dôchodku na vymáhateľnú pohľadávku žalobcu o ktorej sa tu koná.

33. Žalobca tak podľa názoru súdu neunesol dôkazné bremeno pokiaľ ide o preukázanie, že právny úkon bol uskutočnený v úmysle ukrátiť veriteľa že ním došlo k ukráteniu vymáhateľnej pohľadávky. Dôkazy predložené žalovaným (znalecký posudok, dôkazy o pohľadávke voči B. Z., projektová dokumentácia na prestavbu konzervárrenskej haly na krajčírsku dielňu, zmluva o úvere od Slovenskej záručnej rozvojovej banky, a.s. preukazujúca, že úver XXX.XXX,-eur žalovaný dostal na účel rekonštrukcie kupovaných nehnuteľností, pričom časť tohto úveru vo výške XX.XXX,-eur bola použitá na úhradu kúpnej ceny predávajúcemu B. Z. a splatenie úveru poskytnutého mu VÚB bankou, a.s.) preukazujú, že o ukracujúci právny úkon nešlo a vylučujú úmysel ukrátiť veriteľa. Zo žalovaným predložených dôkazov je zrejmé, že jeho úmyslom bolo riešiť pre seba nové výrobné priestory a súčasne vysporiadať svoje neuspokojené pohľadávky voči dlžníkovi B. Z.. Bez povšimnutia v tejto súvislosti nemožno nechať ani ťarchy, ktoré viazli na nehnuteľnostiach, skutočnosť, že k uzavretiu kúpnej zmluvy došlo riadne vo forme notárskej zápisnice, keď aj návrh na vklad podávaný bol prostredníctvom notárky, pričom celý proces prebiehal v súčinnosti s bankami (VÚB bankou, a.s. a Slovenskou záručnou a rozvojovou bankou, a.s.).

34. Za uvedeného stavu treba uzavrieť, že tvrdenia žalobcu, ktorými odôvodňoval túto žalobu vykonaním dokazovaním neboli potvrdené. Žalobca neunesol dôkazné bremeno, jeho tvrdenia ostali v rovine nepodložených domnienok, ktoré dôkazmi predloženými žalovaným boli vyvrátené, preto súd jeho žalobu ako nedôvodnú zamietol v celom rozsahu.

35. Návrhy na doplnenie dokazovania vznesené žalobcom (ďalšie dôkazy na preukázanie poukázania peňažných prostriedkov zo strany žalovaného dlžníkovi B. Z., dokumenty/účtovné doklady preukazujúce prijatie týchto prostriedkov dlžníkom a listiny preukazujúce účel ich využitia...) súd ako nedôvodné, pre rozhodnutie nepotrebné, nehospodárne a neuplatnené včas zamietol. Žalobca v súvislosti s uvedenými

dôkaznými návrhmi argumentoval tým (vid' jeho písomné vyjadrenie zo dňa 15.10.2019), že pokiaľ žalovaný nepreukáže poskytnutie peňažného plnenia dlžníkovi, potom dlžník nemal povinnosť žiadne peňažné plnenie žalovanému vrátiť, v súvislosti s čím bude potrebné započítanie pohľadávky považovať za konanie, ktoré porušuje práva žalobcu a je v rozpore s dobrými mravmi, preto na započítanie by sa nemalo prihliadať. K tomu súd opätovne uvádza, že aj keby sa vôbec neprihliadalo na toto započítanie, i tak by išlo o ekvivalentný právny úkon, tento záver by platil i pri kúpnej cene XX.XXX,-eur (bez započítania), keď súd opätovne pripomína výšku vymáhateľnej pohľadávky žalobcu a skutočnosť, že touto žalobou žalobca odporoval kúpnej zmluve len čo do prevodu pozemkov v hodnote X.XXX,XX eur podľa znaleckého posudku. Navyše započítanie pohľadávky žalobca vychádzajúc z jeho žalobného návrhu, ktorým je súd viazaný neodporoval. Ak svojim spochybňovaním uhradenia kúpnej ceny mal žalobca na mysli spochybnenie samotnej platnosti (preukázanie neplatnosti) kúpnej zmluvy zo dňa 07.06.2018, tak aj vo vzťahu k tomu dokazovanie nebolo dôvodné a možné pripustiť, lebo i taký záver by viedol k rovnakému dôsledku (zamietnutiu žaloby žalobcu), keďže žalobca nedomáhal sa určenia neplatnosti kúpnej zmluvy, ale určenia jej neúčinnosti voči nemu, pričom ako už súd uviedol, odporovať možno len právnomu úkonu, ktorý je platný. Teda ak žalobca naznačoval uvedenie inej ako skutočne dojednanej ceny pri prevode nehnuteľností, resp. simulovanú kúpnu cenu, teda ak vzhľadom na podstatnú náležitosť kúpnej zmluvy o prevode nehnuteľností, ktorou je písomná dohoda o kúpnej cene (§ 46 ods.1 OZ) naznačoval pre jej údajné nedodržanie absolútnu neplatnosť kúpnej zmluvy, potom tieto jeho tvrdenia a dôkazné návrhy vo vzťahu k tomu, čoho sa domáhal (nie určenia neplatnosti, ale relatívnej neúčinnosti kúpnej zmluvy voči nemu) boli irelevantné a bezpredmetné a ich dôvodnosťou, či nedôvodnosťou nebolo vôbec možné sa zaoberať.

36. O trovách konania súd rozhodol podľa § 255 ods.1 CSP v spojení s § 262 ods.1 a 2 CSP. V danom prípade plný úspech v spore mal žalovaný, keďže žaloba bola zamietnutá, preto podľa § 255 ods.1 CSP mu vznikol nárok na priznanie plnej náhrady trov konania. Žalovaný však náhradu žiadnych trov konania neuplatnil, na pojednávaní výslovne uviedol, že náhradu trov konania si neuplatňuje, preto súd v zmysle § 262 ods.1 a 2 CSP nevyhradil rozhodnutie o ich výške samostatnému uzneseniu, nakoľko nebolo by v ňom o čom rozhodovať ale o nároku na náhradu trov konania priamo rozhodol tak, že náhradu trov konania stranám sporu nepriznal.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od dňa jeho doručenia na Okresný súd Svidník.

V odvolaní sa má uviesť ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, spisová značka konania, ďalej sa má uviesť proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). Odvolanie musí byť podpísané.

-14-

4C/42/2018

Rozsah , v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

a) sa týkajú procesných podmienok,

b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,

c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo

d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č.233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) a o zmene a doplnení ďalších zákonov.